

Доћи ће, за који дан, коначно и тај дан.

У савршено кружном простору, који је настао после минимум три деценије врћења у истом кругу, очи у очи ће се погледати два круга.

Први круг и Други круг.

Сукоб два круга настао је, наизглед, као последица једне нормалне и логичне људске потребе. А то је потреба да се - кад имаш скоро сву власт - кандидујеш на место човека који има скоро никакву власт, а да би имао још више власти. Они обавештенији и несклони брзим закључцима сматрају да је сукоб два круга настао као последица тога што је за избор човека који нема скоро никакву власт зафалио човек, јер се претходни човек одрекао, уз мало и медијске и пријатељске помоћи, и то мало власти што је имао. Па је претила опасност да би човек који нема скоро никакву власт постао неки човек који хоће више власти, а који не одговара укусу човека који има сву власт. Јесте мало компликовано, али тако је то кад су у питању људи и њихова скоро никаква или скоро сва власт.

И сад се, ето, у кругу у коме деценијама кружимо меркају два круга. Први круг на својој страни има бројне присталице и још бројније аутобусе који све њих превозе са краја на крај земље. На страни Првог круга су и истраживачке агенције које владајуће проценте са прошлих председничких избора приписују новим владајућим кандидатима. Снажну подршку Првом кругу дају и запошљавањем пренапрегнути државни и јавни сектор, рекламама умирени медији, пословима обезбеђени бизниси, уплатама задовољени ликови што тргују што иностраним наоружањем што комплиментима. Сви они радосно ишчекују да Први круг елиминише Други круг, те да се живот, што се њих тиче, настави без већих стресова и додатног млаћења. Чему, кад је и овако добро.

Други круг морао се задовољити мало мање моћним и још мање сложним подржаваоцима. С једне стране скупила се неуједињена групација преостала од онога што је преостало од Петог октобра. С друге стране и за своје место под сунцем борило се оно што је остало од националног, па сад чега год: од утемељења и ослобођења па до ошешељења. Има ту и познатих личности и идеолошких сличности, осуђивања и глорификовања деведесетих, љубави и мржње према Европској унији, страха и дивљења спрам Русије. Има ту и потајних и отворених аблендовања ка власти, амбиција да се стварају нове партије или запоседају старе, и бацања и немања пара за кампању. А оно највише чега има јесте парадокс: иако су сви за Други круг, тешко да би ту ико иког подржао, а ако се Други круг буде десило.

И тако сада два круга, свако са својим заговорницима иза леђа, круже један око другог, надајући се победи. Први круг се нада да ће сви који желе само њега - изаћи на изборе и ту жељу својим гласом потврдити. Па ће тако да се покаже и став да нема потребе да два пута гласамо за оно што је и без гласања јасно. И што, ако се још само мало потрудимо у својим времепловским делатностима, никаквим гласањем више ни не мора да се оверава. Посебно не оним гласањем које пада на Ускрс, а да би васкрсли модел владавине познат одраније.

Други круг се, пак, нада да ових првих неће бити колико треба, већ да ће се на изборима појавити и они који су престали да гласају, као и они који или ретко или никад не гласају. Па ће сви они својим гласовима поручити Првом кругу да он није довољан, већ да је потребан Други. Ако ни због чега, онда због тога што се ни до чега великог из првог пута не може стићи. А до велике власти понајмање.

Дели нас, дакле, мало дана од коначне битке између два круга. Заоштрило се, а тако и математички и законски мора бити, да једно од два та геометријска и политичка савршенства победи. Кад се то, коначно, буде десило, и кад се и сво преостало успутно бирање обави, имаће се времена за закључак да се опет затворио круг. И да се вратио

тамо где је био и једном пре пет и једном пре тридесет година, а и још много пута пре тога - кад је све кружило око само једног. А то је круг - а није га изгледа било довољно да се извуче поука - из кога нема изласка.

Ни у Првом ни у Другом кругу.

(Вечерње новости)